

IDentita

ŠTAFETA
PŘEDÁNA

Úvodník

Po delší době se vám dostává do rukou v „novém obalu“ další informační zpravodaj, který jsme přejmenovali na IDentita. Po zkušební sérii několika vydaných informačních zpravodajů v roce 2015 jsem se setkal s dotazy ohledně pokračování. To mne vedlo k tomu, že jsem se rozhodl tuto výzvu přijmout a obohatit články o další rubriky a informace. Věřím tomu, že tento zpravodaj Apoštolské církve Dačice-Slavonice, bude velikým požehnáním pro vaše životy a

bude sloužit k budování, povzbuzování a ještě větší touze následovat našeho Zachránce – Krista.

Můžete se stát součástí tohoto zpravodaje tím, že se podělíte o svá svědectví a co jste s Bohem prožili. Můžete mi poslat vaše příspěvky, nápady a podněty, aby se tento zpravodaj stal kvalitní po praktické i duchovní stránce a při tom všem si zachoval svou jasnou IDentitu. Kéž Bůh přinese pokoj a radost do našich životů i v tomto novém roce.

Roman Vretonko

Obsah

Úvodník	1
Z historie	2
Co očekávat	3
O nás: Vretonkovi	3
Dopisy z vězení	4
Svědectví	6
Představujeme	7
Rozpis služeb	8
Narozeniny slaví	8

Kousek z historie Božího díla na Dačicku

Předem bych se chtěl omluvit, že nezmíním všechno a všechny, kteří v tom měli podíl. Boží království v tomto regionu bylo už z minulosti. Byly to skrovné pozůstatky některých probuzeneckých hnutí, ale byly.

Když jsem se v roce 1969 znovuzrodil, měl jsem velkou touhu pracovat pro Pána Ježíše Krista. V roce 1972 jsem začal působit mezi evangelickou mládeží a tak během roku 1973 došlo k historicky prvnímu letnímu táboru v Radlicích, na palouku rodiny Makovičkových. Od té doby až po dnes tam letní tábory mládeže bývají. Pán nás tu všechny, kteří měli touhu po Božích věcech, pospojoval dohromady. Evangelium tu zasáhlo nejen mou rodinu (tatínek už byl znovuzrozený před tím), ale i další rodiny, z nichž někteří už znovuzrození byli. Mívali jsme velmi požehnaná setkání, na nichž lidé vydávali své životy Ježíši Kristu. Dostali jsme se do kontaktu s brněnskou letniční skupinou i obdobně smýšlejícími lidmi z Třeboně. Později došlo k propojení s celorepublikovým probuzeneckým hnutím, které tehdy probíhalo.

Jak to už v malých městech bývá, mladí lidé vstupovali do manželství, nastupovali do školy a odcházeli. Když už tu skoro nikdo nezůstal, byl jsem i já na přibližně sedm let mimo Dačice.

Když jsme se v roce 1982 vrátili s Jindřiškou už jako manželé a součást letniční církve, Pán nás znovu počal používat ke shromažďování Božího lidu. Proběhlo mnoho vln, ve kterých lidé přicházeli a odcházeli. Vždy, když něco skončilo, věděli jsme, Pán má připraveno něco dalšího. Po poslední vlně, ve které tu bylo zvěstováno evangelium, nás

oba, Jindřišku i mě, Pán Ježíš vyzval, abychom se modlili za spolupracovníky. Přišli Turčinkovi, Dana Zichová oslovila a pozvala bratry Trčkovy a další, pak přišli Vretonkovi a roste tu to, co vidíte dodnes. Mám v Pánu naději, že teď to už nebude jen jedna z dalších vln, ale že to, co tu je, je zárodek budoucího sboru.

Blíží se druhý příchod Pána Ježíše a je před námi ještě mnoho zápasů, ale i vítězství. Ježíš je vítěz a budeme-li věrní, On nás použije k dokončení svého díla v tomto regionu. Já dnes ve svých 70-ti letech předávám štafetu mladší generaci, to však neznamená, že přestávám pracovat. Práce je před námi ještě velmi mnoho.

Tato krátká historie zahrnuje dobu zhruba 45 let. Nemohl jsem jinak, než to napsat ze svého pohledu a mnoho věcí vynechat. Ať vám Pán všem požehná a upevní ve vztahu s NÍM. S NÍM dojdeme!

Váš bratr v Ježíši Kristu, Mirek Marván

Co očekávat?

Dne 13.12.2015 proběhlo ve Spolkovém domě slavnostní „předání štafety“ ve vedení. Toto předání štafety je určitě stále živé v našich myslích a srdcích. Osobně jsem velice rád za dlouholetou službu našeho bratra Mirka Marvána jako vedoucího stanice, pastýře a učitele, který stál věrně v této službě v dobách lehkých i těžkých. Samozřejmě nemůžeme opomenout službu jeho ženy, naší sestry Jindry, která v této službě stála po boku našeho bratra. Tímto předáním však jejich služba nekončí a věřím tomu, že se budeme i nadále těšit z jejich služby.

Spolu s manželkou Rut jsme velice rádi za to, co Bůh v Dačicích, Slavonicích, Starém Hobzí a okolí za tyto roky vykonal a o to více se těšíme na věci budoucí. Tady narážíme na základní otázku, kterou si určitě mnozí lidé kladou: „Jaké změny v naší církvi můžeme či máme očekávat?“ Na tuto otázku není jednoduchá odpověď, protože každá změna vyžaduje čas a přizpůsobení se dané změně. Proto každou změnu, kterou od Boha vnímáme, že máme učinit, budeme činit s rozvahou a moudrostí tak, aby Boží dílo nebylo zmařeno, ba naopak bylo zefektivněno. S manželkou Rut věříme ve změny, které zefektivní Boží dílo tady na zemi a pomohou kvalitním způsobem činit další učedníky.

Jako vaši noví vedoucí stanice (pastoři) spolu s Rut vnímáme zodpovědnost, kterou máme před Bohem i vámi. Jednou z našich zodpovědností je duchovní rozvoj a růst sboru jako celku, tak i jednotlivců. Prakticky to znamená, že nám záleží na každém členu našeho společenství a svými dary, které jsme od Boha obdrželi, budeme budovat sbor a lidi po praktické i duchovní stránce a činit další učedníky, tak jak nám to nařizuje samotný Kristus v ev. Matouše 28:18-20. Součástí toho je povzbuzovat lidi do služby a hlásat evangelium ztraceným na Dačicku a Slavonicku až na sám konec světa.

Jsme za každého z vás velice rádi a věříme tomu, že budeme spolu v následujících letech zažívat Boží požehnání po všech stránkách a spolu zvládneme i těžké situace a výzvy, které do našeho společenství přijdou. Zároveň každého povzbuzujeme k tomu, abychom spolu měli vždy otevřenou komunikaci bez přetvářky a nebyli šířiteli „drbů“ a „neověřených informací“, které častokrát nabourávají důvěru a maří Boží dílo v našem středu. Společně máme totiž jednoho nepřítele, a tím nepřítelem je podvodník, lhář, ničitel, zkáza nositel, zloděj Dábel, ne náš bratr či sestra. Ať pokoj přebývá ve tvém srdci a v tomto roce 2016 prožíváš Boží dobrotu, milosrdenství a radost z nových věcí, které pro tebe Bůh připravil.

S láskou Roman, Rut a Lukas

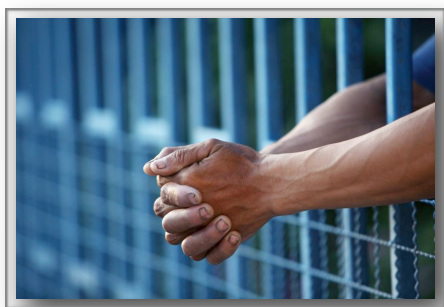
O nás

ROMAN & RUT
& LUKAS
VRETONKOVI

- * Poznali jsme se na biblické škole v Kolíně.
- * Manželé jsme od roku 2004.
- * Oba dva jsme byli zapojeni v dětských besídkách, chválách, a službě mládeži.
- * V roce 2011 jsme promovali na Bethel Bible College na Filipínách v oboru Bachelor of Christian Ministries.
- * V roce 2012 jsme promovali na Asia Pacific Theological Seminary na Filipínách v oboru M.A. Ministry (Roman) a M.A. Intercultural Studies (Rut).
- * Od podzimu 2012 sloužíme v Dačicích.
- * Jsme externími lektory na Vyšší odborné škole misijní a teologické v Kolíně.
- * Vyučujeme studenty biblických škol na Filipínách, Kambodži a také laické pastory v Dubaji.

DOPISY Z VĚZENÍ

Jak to začalo...

Možná se ptáte, jaký je to pocit, když vás oberou o svobodu. Jaké to je, když se za vámi zabouchnou stopadesátikilové železné dveře a poslední, co slyšíte, je jen dutá kovová rána a zachrastění klíči v zámku. Je to k zbláznění. Není jeden pocit, který by to vyjádřil, je to celá škála pocitů. Ztratíte se uprostřed malého pokoje o rozloze čtyři krát dva a půl metru, který – jak poznáte podle počtu postelí – budete obývat ještě s dalšími dvěma spoluvězni. Najednou je tu „spousta“ prostoru pro přemýšlení. Místnost obsahuje i záchod krytý ohrádkou, která je jen po pás a umyvadlo, které je ledabyly zavěšené na

stěně. Jednoduše řečeno – je tu „spousta“ prostoru pro hygienu. V místnosti se dále nachází mini stoleček s židlí a úložné prostory v podobě několika skříněk a poliček na stěnách. Celkově tedy „spousta“ prostoru, ve kterém se přesto dá ztratit. Ztratíte se v lese, který nemá žádné stromy, ztratíte se ve městě, které nemá žádné domy, ztratíte se ve všech možných i nemožných pocitech vyjadřujících jen bezmoc a beznaděj.

Uložíte si své věci a ustelete postel, a jelikož není co dělat, lehnete si s myšlenkou na spánek a přáním, že až se probudíte, tak zjistíte, že to všechno byl jen zlý sen. Jenomže i kdybyste byli jen sebevíce unaveni, neusnete. S pohledem upřeným na špinavý strop přemýšlíte o svém životě, o událostech, které vás dostaly na toto místo, a i když nechcete, po tváři se vám začnou kutálet slzy smutku. Najednou je vám všechno líto a přece jen si

přiznáte, že nejste tak tvrdí, a otevřete stavidla svých očí, abyste vypustili všechnen svůj žal do polštáře, do kterého před vámi plakalo už tisíce vězňů. Jenomže v tom se otevrou ony těžké železné dveře a vy váhavě vyčkáváte, co se bude dít. Ale místo bachaře se ve dveřích objeví mladý klučina se stejným oblečením a ložním prádlem jako máte vy a stejným bezmocným výrazem v obličeji. I když jste se nestačili vyplakat, jste rádi, že už v tom nejste sami, a začnete se seznamovat. Myslím, že teď budu mluvit za všechny vězně, když řeknu, že každé takové seznámení na vazbě začíná otázkou: „Za co jseš tady?“

Mne policisté dopadli za krádeže ve školách. Kradl jsem peníze, ale i elektroniku a v podstatě všechno, co mělo nějakou hodnotu. Asi vás teď napadá otázka, proč jsem to dělal. Také jsem si tuto otázku nejednou položil, ale až nyní znám správnou odpověď.

Byl jsem nakažen hříchem. Bral jsem drogy, spoustu drog, nejvíce však pervitin, různé opiáty (heroin nevyjímaje) i marihuanu a v největší míře alkohol. Na to všechno jsem potřeboval peníze a v momentě, kdy jsem žádné neměl, šel jsem si je ukrást. Ani v nejmenším na to nejsem hrdý, mrzí mne to. Každý člověk totiž ví, co je dobré a co je špatné. Souhlasím s názorem C. S. Lewise, že každý člověk už od narození zná rozdíl mezi dobrem a zlem a nikdy asi nebudu s to pochopit, proč jsem si tenkrát vybral zlo. Možná proto, že to bylo až moc jednoduché, nevím, ale lituji toho.

A litoval jsem toho už ve chvíli, kdy mi onen mladý klučina, se kterým jsem měl strávit několik příštích měsíců, začal vyprávět svůj příběh, který byl odpovědí na onu seznamovací otázku "Za co jseš tady", a ve kterém figurovaly na vlas stejné věci i okolnosti jako u mne. Drogy, peníze na

drogy, krádeže za účelem získání peněz na drogy, ... ten stejný kolotoč závislosti, jako u mne. Bylo mi to tak líto, že v prvních týdnech mého uvěznění jsem napsal několik omluvných dopisů. Ale protože jsem se tolik styděl za svá selhání, žádný z nich jsem neodeslal.

Uběhlo pár měsíců, ve kterých jsem se několikrát stěhoval na jiné cely a poznával tak jiné vězně a slyšel spoustu příběhů vedoucích k jejich uvěznění, než jsem se odhodlal jeden z těch omluvných dopisů poslat. By to dopis pro ženu, která pro mne udělala mnoho a zasloužila si alespoň vysvětlení a omluvu. Byla totiž učitelkou v jedné z mnoha škol, ve které jsem kradl, a zároveň ženou, která mi pomohla v těžkých chvílích mého života. Dala mi bydlení, stravu a fyzickou práci, díky které jsem alespoň na čas omezil konzumaci tvrdých drog. Jako by se stala náhradní maminkou a jedi-

ná věřila, že ve mně je více než jen feťák a zloděj. Projevila vůči mne lásku, kterou jsem pociťoval na křesťanských shromážděních. Lásku, kterou nám hlásá Ježíš – milujte své bližní – lásku, za kterou jsem ji nesmírně vděčný. Lásku, na kterou jsem si vzpomněl, když jsem odesílal omluvný dopis nečekaje odpověď. Lásku, kterou jsem pociťoval, když mi odpověď na dopis přišla. A díky této odpovědi začalo být mé vězení snesitelné, ba přímo skvělé. Všechna ta láska byla totiž od Boha a zachvátila i mé srdce. Haleluja! A život se mi začal pomalu měnit

... pokračování příště.

Váš bratr v Kristu Martin

Svědectví

Zdravíme všechny naše přátele z Dačicka a Slavonicka.

Nedávno jsme se vrátili z daleké Jižní Ameriky, kde právě začíná léto a končí školní rok. Jsme moc

moc rádi za všechny zkušenosti, které jsme získali a za Boží vedení na každý den. A jak už víte, nevrátili jsme se sami, ale přivezli jsme si třetího, takže jsme více obdarovaní, než jsme si vůbec dokázali představit. Těžko se nám sem všechny zážitky vejdou. Bude to na delší povídání. Každopádně jsme moc rádi, že už zase můžeme být s vámi a sdílet vaše radosti i starosti. Co bych jen krátce zmínil, navštívili jsme spoustu podobných i více odlišných sborů jako je ten náš. Každý sbor měl své vlastní důležité aktivity či přednosti. Některý byl více zaměřený na misii, jiný na službu chudým, jeden byl velký, jeden malý, jiný zase víc zaměřený jen na sebe a další by se rozdál. To, co nás však všechny spojuje, je Ježíš Kristus. On je ten, který nás všechny vede a zná nás dokonale. Tudíž věřím, že čím víc mu dáme prostor, tím víc nás může proměňovat ke svému obrazu a pomoci nám projít těžkostmi.

Několikrát jsme na vlastní kůži poznali, že Bůh o nás ví a stará se o nás. Když jsme

se chtěli dostat na internet, abychom poslali pár emailů, hned nám zastavil pán, vzal nás do své restaurace a nabídl nám, že můžeme využít počítač s internetem. Nebo když jsme dlouho neměli sprchu, poprosili jsme Boha a ten den jsme cestovali kamionem, který zastavil na parkovišti se sprchou a dal nám čas, abychom se omyli. A to jsme nikomu nic neříkali. Zastavil nám také muž, kterému Bůh řekl předem, že tam budou dva křesťané stopovat, tak aby nás vzal. Určitě budeme mít možnosti se sdílet o dalších skvělých zážitcích. K čemu bychom však rádi povzbudili je to, abychom se společně opravdu soustředili více na Ježíše a nechali se jím vést, ptali se ho na další kroky, důvěřovali mu a měli hlavně na něj čas, aby mohl naše životy vést a ovlivňovat ještě více!! Je toho ještě hodně, co má pro nás připraveno. Věřím, že Ježíš chce působit více než dosud a měnit naše životy k lepšímu. Sami jsme prožili, že pro něj není nic překážkou. On dokáže pomoci nejen těm, kteří mají vše v naprostém pořádku, ale také nám, kteří děláme spoustu chyb.

S radostí, Vojta

Představujeme: Sborová knihovna

V letošním novém roce se můžete těšit na to, že budeme mít sborovou knihovnu, kde si budete moci půjčit knihy a časopisy a posílit tak svou víru v Krista. Pravdou je, že tyto knihy a časopisy nemohou nikdy nahradit četbu Bible - zdroj pravého poznání a života, ale věřím tomu, že mohou obohatit naše životy. V této rubrice se budete dozvídat novinky a recenze na knihy, které se dostanou do naší knihovny. V knihovně je půjčovní řád, který je potřeba si přečíst předtím, než si knihu zadarmo půjčíte.

V lednu začneme zlehka a představím vám 3 časopisy, které se budou v pravidelných intervalech objevovat v knihovně.

Časopis Život v Kristu oslavil v roce 2015 26 let své existence. Je to měsíčník, který vydává Apoštolská církev a který je určen pro široké spektrum čtenářů. Svě si zde najdou čtenáři jakéhokoliv věku, teologové i čtenáři, kteří se s křesťanstvím teprve seznamují. Je to časopis, který je tvořen z velké části čtenáři, jejich svědectvími a příspěvky nejrozličnějšího zaměření.

(převzato z <http://www.zivotvkristu.cz/>)

Časopis Život víry je mezidenominační křesťanský měsíčník, který začal vycházet již od roku 1990 a přináší povzbuzení, zvyšuje informovanost a rozšiřuje perspektivu. Dále přináší informace o dění v křesťanských církvích i mimo ně, analýzy a komentáře k aktuálním tématům, rozhovory, recenze, čtenářské příběhy, fejetony atd. (převzato z <http://www.kmspraha.cz/zivotviry/>).

Posledním představeným titulem je Magazín praktické letniční teologie aneb Enrichment Journal, který nabízí čtenářům zamyšlení nad aktuálními tématy současné letniční praktické teologie a obohacuje tak jejich vlastní vnímání těchto témat. Tento magazín vychází čtvrtletně a dá se zadarmo stáhnout z www.apostolskacirkev.cz.

Roman V.

Rozpis služeb

Datum	Kázání	Vedení	Úklid	Besídka
3.1.	Roman	Robert	Vojta	Jeska
10.1.	Host: Petr Kuzic (USA/SK)	Roman	Adam	Jeska
17.1.	Roman	Mirek	Rut	Dana
24.1.	Mirek	Adam	Dana	Rut
31.1.	Vojta	Robert	Vojta	Annette
7.2.	Roman		Adam	
14.2.	Roman		Rut	
21.2.	Adam		Dana	Rut
28.2.	Roman	Robert	Vojta	

Narozeniny v lednu slaví

3.1.

Petra Landovská

6.1.

Šárka Štorková

30.1.

Michaela Tschapláková

Redaktor: Roman Vretonko

Jazyková korektura: Lenka Turčínková

Grafická úprava: Rut Vretonko

Příspěvky posílejte nejpozději do 15. dne v měsíci na e-mail: acdacice@seznam.cz